

ת"פ 11017/08-14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד סהאר אבו סליםן

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 14-08-11017 פרקליטות מחוז מרכז נ' אבו
סלימאן(עציר)

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז
הממשימה ע"י ב"כ דינה סקראן - מתמחה
נגד סהאר אבו סליםן
ע"י ב"כ עו"ד שרון אלி ממשרד עו"ד שדי הנאשם
כבאה

זכור דין

הנאשם, בן 36, הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך, בעבורות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית לפי סעיפים 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג- 1973, וכן שיבוש הלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977.

על פי תיאור העובדות, בתאריך 31.7.14, בשעות הערב נסעו הנאשם ואשתו במנוחת מטל אביב, לכיוון העיר לוד. משהגיעו לchod, כיוון הנאשם את הנהג לנסוע בשביל עפר, בסמוך לרחוב סלאח א-דין, וביקש ממנו לעזרו. למנוחת ניגש אחר שזהותו אינה ידועה לתביעה, ונעמד לצד חלון הנאשם, שהיה פתוח. בינו לבין אשתו מסרה לנאשם שקיית שחורה, שתוכנה אינו ידוע לממשימה. הנאשם מסר לאחר את השקיית השחורה, וקיבל ממנו גרב بد ובתוכה נילון המכיל 100 יחידות סם מסוכן מסווג הרואין, במשקל כולל של 66.93 גרם נטו (להלן: "השם שבגרב"). הנאשם החזיק את השם שבגרב בין רגליו. הנאשם ביקש מהנהג לנסוע לכיוון תל אביב, ובדרכו נעזרה המנוח על ידי המשטרת. משבחין הנאשם במשטרת צעק: "קפיצה, בילוש", והשליך את השם שבגרב אל מתחת למשוב עליו ישב.

בד בבד עם הגשת כתוב האישום נתקבש מעצרו של הנאשם, והוא עצור מאז עד לתום ההליכים בעניינו.

בין הצדדים נהיל הлик גישור בפניו כב' השופט קובו, בעקבותיו הגיעו להסדר טיעון, לפיו התביעה תעותר להטלת עונש ראוי של 40 חודשים מאסר, הכולל הפעלה של 10 חודשים מאסר מוותנה. הוסכם כי ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם כי ניתן תסקיר מטעם שירות המבחן.

תסקירות שירות המבחן

הנאשם נשוי ואב ל-6 ילדים. עוד ביוםתו כבן 11, שילב אותו אביו בתחום של מכירת סמים, והנאשם התנהל על פי נורמות עבריניות אלה לאורך שנים חיו, ובתוך כך גם נידון בעבר בגין עבירות סמים.

הנאשם תיאר כי במהלך מסרו האחרון, בשנת 2012, החל לחוש עייפות מאורח החיים העבריני ולאחר שחררו פנה לטיפול דרך הרשות לשיקום האסיר, ללא הצלחה.

הנאשם מתאר בפני השירות המבחן צריכה בעיתית של אלכוהול ושימוש בסמים גם אם לא רציף, ואינו תופס עצמו כמוror.

שירות המבחן מציין כי מאז מעברו השתוות הנאשם חdzi' שנה בפרויקט "צעד ראשון", המהווה שלב ראשוני בטיפול בתחום התמכריות עבור עצורים. בשל התרשומות כי במקד בעיתיות התנהגות ודפוסים עבריניים, יצא מהפרויקט ובחודשים האחרונים שולב בתוכנית עבודה כשההתרשומות היא כי יש צורך בתוכנית טיפולית ייעודית בתחום העברינות יותר מאשר בתחום ההתמכרות.

שירות המבחן מתרשם משינוי בעמדותיו במהלך השנים, כאשר מסוגל כוון להכיר בעיתיותו במצבו, אחראותו למצבו והצורך בטיפול, ומעוניין להמשיך בתהליך הטיפול בתחום שב"ס.

הערכתה היא כי הנאשם לא יכול למש什 שניוי, אלא בטיפול במסגרת סגורה, וממן הנאשם מכיר בחומרת העבירות ונערך לריצוי המאסר. لكن ממליץ שירות המבחן כי בשיקולי אורך המאסר, יבואו בחשבון השינוי בעמדתו והתהליך החיוויי בו נתון מאז מעברו.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה הפנתה לחומרת העבירה והערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירות של הנאשם, וכך שקדם תכנון לביצוען. נטען כי על בית המשפט להתחשב בכך שהיה צפוי להיגרם במידה והנאשם לא היה נתפס, שהוא חמוץ. התביעה מפנה לגילוין המרשם הפלילי המכבד של הנאשם, וכך שלא חדל מעשייו, גם כשמעל ראשיו תלוי מאסר על תנאי בגין עבירות דומות. התביעה טוענת כי העונשים שנגזרים על הנאשם עד כה אינם משפיעים עליו ואינם גורמים לו להרעתה. נטען כי אין להתחשב בשיקולי שיקומו של הנאשם, ורצונו להיגמל מן העיסוק בסמים, שכן גם בעבר טען כי החל לחוש עייפות מאורח חייו העבריני, אך שב ובצע עבירות. ב"כ התביעה מפנה למתחם העונש שנקבע בערכאות השונות הננו בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל, ועתרה להטלת מאסר למשך 32 חודשים וכן הפעלת 10 חודשי מאסר על תנאי, בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יוטלו 40 חודשים מאסר. מטעם המאשימה הוגש אסופה פסיקה.

ב"כ הנאשם הסכים לטיעוני התביעה בעניין מתחם העונש ההולם, והוא להביע על הצבת הנאשם ברף הנמוך של המתחם בעתרתה להטלת 32 חודשים מאסר. יחד עם זאת, עתר לחיפוי המאסר על תנאי שיופעל, כך שהיא על הנאשם לשאת מאסר קצר יותר, משיקולי שיקומם. נטען כי הנאשם עבר מסלול חיים קשה, כshedgal למעשה בתוך מאיון סמים, והפרק לצרכן סמים שנידון להתחמודות עם הבעה לכל ימי חייו. הנאשם שרוי במצבה כלכלית קשה, ונקלע לביצוע העבירות, לא לשם התעשרות, אלא על מנת לפרנס את בני משפחתו. הנאשם פונה מDIRECT עמידר בשל אי תשלום דמי השכירות, ורואין במסגרת סרט תעודת שנערך בעיר לוד, כשישב עם בני משפחתו בפתח בנין העירייה, ולא

מדור. נטען כי למורת כל זאת, כו"ם עבורי הנאשם אופק שיקומי, דואק באמסגרת שב"ס, ונראה שהוא מצליח פיזית להקיא את הסמים ממנו. ב"כ הנאשם טוען כי שירות המבחן מתרשם משינוי בעמדותיו של הנאשם, וכיום הוא מסוגל להכיר בבעיות במצבו, אחריותו במצבו והצורך לטיפול ובמסגרות סגורה כمعנה לקשייו ולסיכון בו נתון. בעניין תהליכי השיקום, נטען כי מטרתה של קצינת המבחן היא להוציא את הנאשם להוסטל שיקומי ולשם כך על הנאשם לעמוד בקשר עם הרשות לשיקום האסיר בתחום הכלא. כו"ם הנאשם נמצא בקשר עם העובדים הסוציאליים, אך אם יוטל מאסר ארוך מעבר ל-32 חודשים, יחויבו הנהלים הפנימיים של שב"ס להעביר אותו לבית סוהר אחר, ואז יקטע הקשר עם גורמי השיקום. משום כך, עתר ב"כ הנאשם לחפיית העונשים.

הנאשם בדברו האחרון סיפר כי עוד מגיל צעיר נגרר על ידי אביו לבצע עבירות סמים, ואף נדרש לשלם את המחיר המשפחתית לא פעם. במאיסרו האחרון החליט כי אינו מעוניין לחזור לחיים אלה, אך הוא מצוי במצבה כלכלית קשה, ופונה מDIRUT שמידר שלא היה יכול לשלם השכירות עבורה. לדבריו פנה לגורמים שונים בעירייה לוד בבקשת עזרה, ללא הצלחה, لكن ביצע את העבירה, כדי להביא כסף למשפחתו.

מתחם העונש ההולם

למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים, בנוגע למתחם העונש ההולם, הנע בין 30 ועד 60 חודשים אסר בפועל, כך עולה מטעוני ב"כ הנאשם.

אמנם, הסכמה זו, מתישבת היטב עם פסיקה עקבית שניתנה בשנים האחרונות מפי בית המשפט העליון, וכי אם אפנה לע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל (11.5.15); ע"פ 354/14 אלolidי נ' מדינת ישראל (1.7.14); ע"פ 1905/12 דהן נ' מדינת ישראל (8.11.12); ע"פ 3117/12 אביב נ' מדינת ישראל (6.9.12); ע"פ 810/11 בורגראקר נ' מדינת ישראל (30.5.11); עפ"ג 5694-02-14 מדינת ישראל נ' אבו דחל (27.4.14); רע"פ 7656/13 רוני דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.13).

יש לציין כי הנאשם קיבל לידי לא פחות מ-100 מנות היוראיין ארוחות בתחום גרב, ויש בנסיבות זו כדי להוביל למסקנה שכונתו הייתה להפיץ את הסם.

לפיכך, אני קובעת כי המתחם ההולם את העבירות שבפני נוע בין 30-60 חודשים אסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

כאמור לעיל, המחלוקת הנטוosa בין הצדדים נוגעת לשאלת אופן הפעלתו של מאסר על תנאי בן 10 חודשים, התלויה נגד הנאשם. בעוד שב"כ הנאשם עוטר להפעלתו בחופף לעונש של 30 חודשים אסר שיטול, טענת התביעה כי יש מקום להפעלת התנאי במצטבר.

להכרעה בשאלת זו אפנה עתה.

הנאשם צבר לחובתו עבר פלילי מכבד בעבירות סמים. עוד בהיותו נער, נדון בבית המשפט לנער והושם במעון נועל למשך שנתיים, בגין החזקת סמים שלא לשימוש עצמו. מאז שנת 2000 הורשע ארבע פעמים בגין עבירות סחר בסמים,

ויריצה עונשי מאסר ממושכים. בנוסף, הורשע בעבירות של אלימות כלפי בת הזוג ונדון למאסר למשך 20 חודשים.

לאחרונה נדון הנאשם בת.פ 15113-04-12 בגין עבירות סמים והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 10 חודשים, שהוא בר הפעלה כיום.

עבורו הפלילי של הנאשם, צריך להישקל לחובתו.

מצד שני, מאז שחררו האחרון בשנת 2013 לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, למעט התקיק שבפני).

נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם פורטו לעיל. בעצם, מאז יולדותיו נשאב לעולם העבריות והסמים. כתוצאה מכך, נקלע למצוקה כלכלית של ממש, ואף איבד את דירת מגוריו, ונותר ביחד עם בת זוגו וששת ילדיו, ללא קורת גג.

אני רואה לנכון לשקל לטובת הנאשם את העובדה שלמרות מצוקתו הכלכלית הקשה, לא הורשע מעולם בעבירה של שליחת יד ברכוש הזולת, ובכך הבדיל עצמו ממכורים רבים אחרים אשר למרבה הצער נכרעה התמכרותם, בbijoux עבירות נוספות הפוגעות בשלום הציבור וקניין הפרט.

שוכנעתני כי חל שינוי לטובה אצל הנאשם, בכך שהשתלב בהליך שיקומי, כפי שמתאר שירות המבחן. יחד עם זאת,ברי כי הנאשם מצוי אך בתחילת התהליך, וההערכה היא כי נדרש לו מסגרת סגורה והדוקה לצורך עמידה בניסיון, והתקדמות.

כבר נכתב לא פעם, בהקשר לעונשי מאסר המוטלים בעבירותים סמים, כי שיקולי השיקום, אינם חזות הכל, ובצדדים ניצבים שיקולי הгалול וההרטעה (ע"פ 8404/11 אסיאטוב נ' מדינת ישראל (12.6.2012); ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011); ע"פ 5741/11 טוארקה נ' מד"י (20.1.13). כמו כן, נפסק כי יכול הנאשם שההורשע בעבירות שכאלה להשתלב בתהליך טיפול לגמילה מסמים, בין כותלי הכלא (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל (17.05.2015); עפ"ג 34756-06-14 ابو כאשף נ' מדינת ישראל, ע"פ 13/13 בהתיימי נ' מדינת ישראל, עפ"ג 12-14-12 זיתון ואח' נ' מדינת ישראל).

ככל, נקבע כי יש להורות על הפעלת עונשי מאסר על תנאי, במצטבר לעונש ולא בחופף לו (ע"פ 5974/13 יהודה נ' מד"י (16.1.14), ואמנם הנטייה היא להפעיל מאסרים על תנאי במצטבר לעונש, בנוגע לעבירותים חמורות (ע"פ 13/13 בהתיימי נ' מד"י (9.6.15); ע"פ 7507/12 טאונן נ' מד"י (16.10.13)).

טענת הנאשם בעניין הפגיעה להליך שיקומו באם יוטל עליו מאסר שמעל 32 חודשים אשר יחייב העברתו לכלא אחר, לא הוכחה, ולא הוסבירה עד תום. למעשה, פעלותה של הרשות לשיקום האסיר משתרעת על פני כל בית הכלא, במקרים המתאיםים, ויש להניח ולקיים כי הטיפול בעניינו של הנאשם ימשיך להתקדם לטובה, באפקט שבו החלה.

אני רואה לנכון לפנות אל הרשות לשיקום האסיר, בבקשת המשיך את הקשר שהחל עם הנאשם, ולסייע לו בתהליכי gamila והשיקום, בכל מתקן קליה שבו יימצא.

לאחר כל האמור, לפנים משורת הדין ועל מנת לעודד את הנאשם בתהליכי השיקום למגוון הקשיים הרבים העומדים על דרכו, יש בדעתו להורות על חיפוי חלקית של התנאי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 31.7.14.
- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ 15113-04-12 למשך 10 חודשים. הנאשם ישא את המאסר שהופעל בחופף ובמצטבר למאסר שהטלתי, כך שבסה"כ, ישא 35 חודשים מאסר.
- ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחררו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמיים מסווג פשע.
- ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחררו והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמיים מסווג עוון.
- ה. 12 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים משחררו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמיים.

הסמים יושמדו.

מושגים אחרים יוחזרו לידי הבעלים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

נתן היום, י' בטבת תשע"ז, 22 דצמבר 2015, בnocחות הצדדים.